

Karel je opravdu Bůh. Před 11 lety uveřejnil v Lidových novinách rozhovor, za který se mu tehdy smáli. Dnes ho čteme se zatajeným dechem. Pár měsíců před 11. Zářím 2001 pořídila redaktorka Lidových novin Jana Machalická se Zlatým Slavíkem velmi neobvyklý rozhovor. Při vší úctě k Mistrovi byla z jeho odpovědí tak překvapená, že si z něj v úvodu rozhovoru trochu dělala legraci, aby si čtenáři nemysleli, že snad bere Gottovy myšlenky vážně.

Jana Machalická tehdy psala: „Když už se Karel Gott rozhodne vyjádřit veřejně jiným způsobem než písní, stojí to rozhodně za to. Hovořit s ním o historii 20. století, globalizaci nebo třeba o Václavu Havlovi je silný zážitek.

//

Matador české pop-music na chvíli odloží svůj charakteristický úsměv a vypráví například o tom, že všichni jsme jen pouhými figurkami, kterými manipulují tajemné skupiny mocných finančníků a okultistů. Muž, jenž za své poslání považuje "přivádět publikum do meditativní polohy, v níž se přenese do fiktivního světa příjemných pocitů", varuje, že se řítíme vstříc nové orwellovské totalitě.

Část rozhovoru z archivních Lidových novin nyní AC24.cz uveřejňuje. Karel Gott z něj vystupuje jako člověk nadaný neobyčejnou předvídavostí. Nepochybně za to může i skutečnost, že se zpěvák díky své popularitě už od 60. let stýkal s vlivnými lidmi na Východě i Západě a měl tak přístup k informacím, které pro veřejnost zůstávaly nedostupné.

Chodíte k volbám?

Ano, protože volit se má, a naštěstí znám politiky, kteří jsou konkrétní a ne tajnosnubní a dokáží mě přesvědčit, aniž bych na to potřeboval čtyři roky.

Dokáží se voliči poučit ze svých omylů?

Jsem přesvědčený, že zvláště v posledních stoletích nejde o žádné omyly, naopak politika se odvíjí podle přesných scénářů, nic se neděje náhodou, i to nejhorší jako války. Vždy je o vítězích rozhodnuto dávno předtím. Stejně banky podporovaly toho, kdo je rozpoutal, a vyjednávaly s tím, kdo byl napaden. Domlouvaly se, čím budou platit, až jim budou posílat zbraně. Běh světa řídí tyto vysoké nadstátní kruhy, tzv. (**ilumináti**) nebo osvícenci, a také svaté řády a lóže až po mysticko-okultní organizace.

Mohl byste to nějak upřesnit?

Jde o osoby, které tím pádem určují, kdo bude dělat politiku, a to ostatní už je jenom velké divadlo.

Není to poněkud vykonstruované? To by znamenalo, že jedinec, dokonce ani skupina nemá šanci cokoliv ovlivnit...

Dal bych několik příkladů z historie. Pět synů jednoho slavného frankfurtského bankéře si rozdělilo sféry vlivu - jeden zůstal v domě svého otce, druhý odešel do Londýna, třetí do Paříže, další do Vídně a poslední do Neapole a financovali všechny zneprátelené strany v napoleonských válkách. Posílali si zprávy o situaci na bitevním poli po poštovních holubech, protože ti byli rychlejší než kurýři. A tak jen vyvolení byli správně informovaní, že u Waterloo byl Napoleon definitivně poražen. Jen oni mohli dělat výhodné finanční operace a ostatní utřeli nos. Anebo takové vítězství proletariátu, který vedla ruská inteligence, placená nejvyššími západními finančními a průmyslovými kruhy. Zakladatel Rudé armády Lev Trockij a jeho soudruzi byli vycvičeni na území Standard Oil v New Jersey a vysláni prezidentem newyorské banky Jacobem Schiffem do Petrohradu s podporou pro revoluci ve výši dvaceti milionů dolarů ve

zlatě. Němečtí průmysloví magnáti a poradci císaře zase vybavili Lenina a jeho apoštoly z Curychu, aby pak Rusko muselo podepsat brestlitevský mír a oni mohli opustit východní frontu, kde měli zbytečné ztráty. Lenin byl vynikající spoluhráč a německý agent, Trockij zase špatný herec z Brooklynu, ale výborný řečník. Tihle hoši uměli všechno velmi dobře vyložit lidem a v jakékoliv době. Ovšem když se bolševismus nebo jiné "revoluce" rozmontují, najednou spatříte lidi, kteří vypadají stejně jako Trockij a zjistíte, že jste zase za blbce.

Zažil jste vy sám někdy nečekané překvapení takového druhu?

Když jsem poprvé odjel na Západ, zmínil jsem se o našich poměrech a byl jsem kritizován, že to špatně vidím. Všichni byli levicoví, měli Che Guevaru a mleli, že je třeba myslet na většinu. Těšil jsem se do svobodného světa, že se konečně nadechnu, a místo toho jsem koukal jako blázen, kde to jsem. Chápal jsem tyto po stoje v Americe v souvislosti s válkou ve Vietnamu, vždyť tam posílali umírat své kluky. Logicky proti každé akci, která se vede, vzniká protireakce. Nemohl jsem ale s nimi diskutovat, byli strašně radikální, nesmiřitelní až zlí, ale poučil jsem se z toho.

V jakém smyslu byli radikální a zlí?

Oni neměli tu zkušenost a tím, že já měl příležitost poznat oba systémy, mohl jsem si věci dávat do souvislostí. Nabyt jsem přesvědčení, že komunistický systém ve východní Evropě vlastně Západu vyhovuje. A my jsme byli takové pokusné terárium. Zamezilo se velké imigraci z Východu, který si sám a ochotně tu zeď postavil.

Je podle vás velmocensky rozdělen i současný svět?

Bipolarita Západ-Východ už skončila, druhá strana byla totiž rozebraná. Vznikla stejně jako výsledek uspořádání světa po druhé světové válce, za to my nemůžeme, byli jsme diplomatickými manipulacemi odsouzeni stát se sovětským satelitem. Západ s Východem si ale nikdy neublíží, to už mně bylo jasné dávno. Tady bezvadně fungoval efekt rovnováhy a vzájemného zastrašování, to byla perfektní vojenská strategie - obě strany si vzájemně hlásily a kontrolovaly i schvalovaly každý vojenský krok, jako ten u nás v roce 1968. Studená válka tedy skončila, ale narůstá ekonomická nerovnováha mezi křesťanským a islámským světem.

Řekl jste, že na vývoj společnosti mají zásadní vliv jakési svaté řády, lóže a mysticko - okultní organizace. Co si myslíte o vlivu křesťanských církví a dalších světových náboženství?

Církev, i když se naoko zdají oslabené, a jsou jakoby cítit naftalínem, mají stále obrovský mocenský a politický potenciál. Být viděn je možná důležitější než vidět. Proto mnohé dalajlámovy cesty od střechy světa až po díry světa, proto ty nekonečné světové mise papežovy, při kterých obdivuhodně, svou a snad i boží vůlí překonává slabost danou věkem.

Nejčastější slovo, které padá při diskuzích o stavu a vývoji dnešního světa, je globalizace. Co si o tomto jevu myslíte vy?

Tady asi nebudu poslem dobrých zpráv - jak mě přátelé kdysi charakterizovali. Obávám se, že celosvětové dění směřuje k totální globalizaci, která vyústí v jednu totalitní světovládu. Časem všechny malé banky padnou - už to pomalu začíná, bankovní giganti budou fúzovat, až nakonec zbude jediný bankovní dům, který bude všem diktovat. Vznikne jedna světová měna, která bude všechno řídit, a pak už je jen krůček k bezhotovostnímu platebnímu systému pomocí mikročipů a laserových neviditelných kódů - nejspíš je budeme mít zabudované v těle. A tím bude možné z jednoho vládního centra získat o každém informaci a každého kontrolovat. Už si na to zvykáme, vnímáme to jako samozřejmost - ta identifikační čísla jsou kreditní karty. Zatím je to velmi příjemné a i další vývoj v tomto směru nám bude připadat praktický, výhodný a hlavně pohodlný, ale časem zjistíme, že jsme se stali objektem nejenom kontroly, ale i manipulace s myšlením.

To zní poněkud jako orwellovská utopie...

Ani ne. Bojím se toho, že se nakonec naplní všechny orwellovské vize, které při svém vzniku vypadaly tak neskutečné. Napadlo mě, že možná přijde doba, třeba se jí ještě dožijí, kdy budeme nostalgicky vzpomínat na minulé totality. V každém případě, když už se tehdy nedalo dělat vůbec nic, tak si aspoň lidé mohli pro sebe nechat své myšlenky a názory.

//